005| Ἐγὼ Εἰμί τὸ Φῶς τὸ λάμπον ἐν τω Οὐρανώ καὶ μεταβάλλον τὸ σκότος εἰς ἡλιακὴν ἡμέραν.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/005-ἐγὼ-εἰμί-τὸ-φῶς-τὸ-λάμπον-ἐν-τῷ/

Ἐγὼ Εἰμί ἡ Ἀλήθεια, ἡ πορευομένη ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἀνομίας, ὅπως μετατρέψῃ αὐτὴν εἰς Ἀρετήν.

Ἐγὼ Εἰμί τὸ ῞Υδωρ, τὸ ἐκπηγάζον ἐκ τῆς Ἀκενώτου Πηγῆς καὶ διὰ τῶν ρευμάτων αὐτοῦ δίδον τὴν Ζωὴν εἰς πᾶσαν ὕπαρξιν.

Ἐγὼ Εἰμί ὁ Στυλοβάτης, ὁ ὑποστηρίζων τὰ θεμέλια παντὸς οἴκου, ὁ οἰκοδομῶν ἐπὶ τῶν ἐρειπίων καὶ ὁ ἀνεγείρων ἐκ τῆς τέφρας τὸ τελειότερον οἰκοδόμημα.

Ἐγὼ Εἰμί ὁ Ἄνεμος ὁ πνέων ἐν τῇ πνιγηρᾷ ἡμέρᾳ καὶ ὁ παρέχων τὴν δρόσον εἰς τὰ διψασμένα ἐδάφη.

Ἐγὼ Εἰμί ἡ Ἀμβροσία τῶν Ἀθανάτων, διὰ τῆς ὁποίας μεταλαμβάνοντες οἱ θνητοὶ καθίστανται ἀθάνατοι.

Ἐγὼ Εἰμί ἡ Φωτεινὴ Ἀκτίς, ἥτις διαλύει τὰ νέφη καὶ σκορπίζει τὴν χαρὰν ἐπὶ τῶν δακρυόντων ὀφθαλμῶν.

Ἐγὼ Εἰμί ἡ Ἀγάπη, ἥτις ἐμφωλεύει εἰς πᾶσαν καρδίαν καὶ τὴν ὁποίαν προσβλέπουσα καὶ συναισθανομένη πᾶσα καρδία πληροῦται ἀγαλλιάσεως.

Ἐγὼ Εἰμί ἡ Εἰρήνη, ἥτις διασκορπίζει ἐκ τῆς ψυχῆς τῶν ἀνθρώπων τὸ μῖσος καὶ ὑπερπληροῖ αὐτὴν σωφροσύνης καὶ αγάπης.

Ἐγὼ Εἰμί τί εὔκαρπον Δένδρον, τοῦ ὁποίου οἱ καρποὶ τρωγόμενοι **μεταβάλλουσι τὸν θάνατον εἰς Ζωήν, τὴν πικρίαν εἰς χαράν, τὸ ἄλγος εἰς ἡδύτητα ἀνακουφίσεως, τὸ μῖσος εἰς Ἀγάπην, τὸ ψεῦδος εἰς Ἀλήθειαν, τὸν κάματον εἰς ἀνάπαυσιν, τὸ δηλητήριον εἰς γλυκύτητα, τὸ σκότος εἰς Φῶς, τὴν ἁμαρτίαν εἰς Παράδεισον.**

Ἐγὼ Εἰμί ἡ θάλασσα ἡ συνταράσσουσα τὰς ἀβύσσους αὐτῆς καὶ ἐπιφέρουσα τὴν εὐδείαν εἰς τοὺς ναυαγούς.

Ἐγὼ Εἰμί ὁ ποταμὸς εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ ὁποίου ρέει γάλα, τὸ γάλα τῆς ζωῆς.

Ἐγὼ Εἰμί ἡ Ἄουρα, ἡ σιτίζουσα τὸ ἀνθρώπινον γένος.

Ἐγὼ Εἰμί ἡ Γαστήρ, ἐξ ἧς ἐκκολάπτεται τὸ σπέρμα τῆς σοφίας τῆς ὑπερπληρούσης τὸν κόσμον.

Ἐγὼ Εἰμί ἡ Δάς ἡ Αἰώνιος, ἡ ἀνάπτουσα καὶ φωτίζουσα καὶ οὐδέποτε σβυνομένη.

Ἐγὼ Εἰμί ἡ Ἑστία, ἡ διὰ τῆς θερμότητος ἀναζωπυροῦσα τὰ κατεσκληρηκότα ὑπὸ τοῦ ψύχους μέλη, ἐπαναδίδουσα εἰς αὐτὰ τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος καὶ ἐπαναστῶσα τὴν ἐκλειπομένην ἐξ αὐτῶν ζωήν.

Ἐγὼ Εἰμί ὁ Ρύαξ, ὁ ἀναβλύζων τὸ Νάμα, ἐξ οὗ τρέφονται οἱ πιστοί.

Ἐγὼ Εἰμί ὁ Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης, ὁ ἀνατέλλων καὶ οὐδέποτε δύων.

Ἐγὼ Εἰμί ἡ Λυχνία ἡ Ἄσβεστος, ἥτις φωτίζει τὴν ὁδὸν τῶν ὁδοιπορούντων.

Ἐγὼ Εἰμί ὁ Ἀστήρ, ὁ ὁδηγῶν τὰ βήματα τῆς Ζωῆς καὶ παρέχων εἰς αὐτὴν τὸ Φῶς τῆς ἐπιγνώσεως τῶν Ἀδύτων τοῦ Κόσμου.

Ἐγὼ Εἰμί τό ΠΝΕΥΜΑ τῆς ΑΛΗΘΕΙΑΣ, τὸ ὁποῖον ὡμίλησε καὶ ὁμιλεῖ διὰ μέσου τῶν αἰώνων, τὸ ὁποῖον διεισδύει εἰς τὰ μύχια τῆς ψυχῆς καὶ ἀποκαλύπτει τὰς ἐνδοτέρας αὐτῆς σκέψεις, τὸ ὁποῖον διέρχεται δια μέσου τῶν αἰώνων καὶ ἀποκαλύπτει τὴν Σοφίαν, τὴν ὁποίαν συνεκράτησαν οἱ πρῶτοι τῶν ἀνθρώπων, τὸ ὁποῖον ἀνέρχεται τὰς ὑψίστας κορυφὰς τοῦ Ἀπείρου καὶ συναποκομίζει ἐξ αὐτῶν τὴν κεκρυμμένην Ἀλήθειαν, τὴν ὁποίαν **ἐπαναφέρει καὶ μεταγγίζει εἰς τὰς διανοίας ἐκείνων, οἵτινες ἐπεθύμησαν νὰ ἀνεύρωσι ταύτην ἐν τοῖς χθονίοις σπηλαίοις, εἰς ἃ βασιλεύει τὸ Ἔρεβος καὶ ὁ Ἅδης καὶ διὰ τῆς μεταλαμπαδευθείσης εἰς αὐτοὺς Ἀσβέστου Μου Δαδὸς μεταβάλλονται εἰς Φωτεινάς Νεφέλας σέλαος, διασκεδαζούσης τὴν ἀχλὺν τῶν ὀφθαλμῶν.**

Ἐγὼ Εἰμί τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣ, Ὅστις ἦλθεν ἐν τῷ κόσμῳ ἀφ’ ὅτου ὁ κόσμος ὑπῆρξεν καὶ Ὅστις ἀναμένεται, ἀφ’ ὅσον ὁ κόσμος ὑπάρχει καὶ ἐξελίσσεται.

Ἐγὼ Εἰμί τὸ Πνεῦμα τὸ λαλῆσαν δια μέσου τῆς φωνῆς τῶν ἀγνώστων καὶ ἐξαφανισθέντων λαῶν καὶ ἱεροφαντῶν.

Ἐγὼ Εἰμί τὸ Πνεῦμα τὸ ἀποκαλῦψαν τὰς ἀρχαίας παραδόσεις τῶν μυστηρίων, τὰ ὁποῖα ἐξέλειπον ὁμοῦ μετὰ τῶν θρησκειῶν, τὰς ὁποίας ἐξεικόνιζον.

Ἐγὼ Εἰμί ὁ Πολύμορφος Θεὸς, τὸν ὁποῖον συνέτριψαν διὰ νὰ συμπτύξωσιν ἀπὸ τὰ θραύσματα τοῦ Προσώπου Αὐτοῦ τὴν Μονοπρόσωπον Αἴγλην τοῦ Μονοθεϊσμοῦ, τὸν Ὁ

ποῖον καὶ πάλιν διεχώρισαν εἰς τὴν Τριαδικήν Ὑπόστασιν.

Ἐγὼ Εἰμί ὁ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣ τό ΠΝΕΥΜΑ τῆς ΑΛΗΘΕΙΑΣ, τὸ ὁποῖον οὐδέποτε ἔπαυσεν ἀποκαλυπτόμενον τοῖς ἀνθρώποις καὶ τὸ ὁποῖον εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα οὐδέποτε θ ὰ παύσῃ παρέχον τὴν Ζωήν, τὴν ὁποίαν θὰ ἐμψυχοῖ πάντοτε διὰ τοῦ Φωτὸς τῆς Σοφίας καὶ τῆς ὁλοὲν ἀποκαλυπτομένης Ἀληθείας.

Ἐγὼ Εἰμί Ἐκεῖνος, Ὃν ἐφίλησαν οἱ λάτραι Μου καὶ Ὅστις ἔθετο τὴν σφαγὴν ἐν μέσῳ τοῦ ἰδίου ποιμνίου Του.

Ἐγὼ Εἰμί Ἐκεῖνος, Ὃν ἐπικαλοῦνται οἱ ἀπολίτιστοι ἐναντίον τῶν πεπολιτισμένων καὶ οἱ φιλόθρησκοι ἐναντίον τῶν ἀλλοθρήσκων.

Ἐγὼ Εἰμί Ἐκεῖνος, Ὃν ἀπήγαγον ἐκ τῆς χιονοσκεποῦς σκέπης τοῦ Ὀλύμπου καὶ Τὸν συνέτριψαν ἐπὶ ἑνὸς ἀκανονίστου βράχου, ἐπί τοῦ ὁποίου ἐνέπηξαν **δι’ ἀναγνώρισιν τοῦ τόπου τοῦ Μαρτυρίου Του ἕνα Σταυρὸν, Ὅστις σημαίνει τὸ Σύμβολον τοῦ Νέου Θεοῦ** καὶ τὸ ὁποῖον δὲν παύει νὰ ὑπεμφαίνῃ τὸ Μαρτύριον τοῦ λατρευομένου Θεοῦ, Ὅστις ἐξωτερικεύεται διὰ Νέου Προσώπου, καὶ Ὅστις δὲν ἐπαυσε νὰ ἐπιζητῇ διὰ νέων θυσιῶν καὶ ἐμφανίσεων καὶ μεταμορφώσεων καὶ ἀναστάσεων, **τὴν ἀνθρωπίνην Ἀνάστασιν, τὴν Σωτηρίαν, τὴν ὁποίαν δὲν ἔπαυσεν εἰς αὐτὴν ἐπαγγελόμενος ἀπὸ τῆς καταβολῆς τοῦ κόσμου.**

Ἐγὼ Εἰμί ἡ Ἀλήθεια, ἡ ἐκπορευομένη διὰ μέσου τῶν αἰώνων εἰς πᾶσαν γωνίαν τῆς γῆς καὶ τῆς ὁποίας ἡ ἀποκάλυψις συγχέεται μὲ τὰς ποικιλομόρφους σκιάς, τὰς ὁποίας τὸ Πρόσωπόν Μου δεικνύει εἰς ἕκαστον αὐτῆς θεώμενον.

Ἐγὼ Εἰμί τὸ Φῶς τῶν Αἰώνων πάσης Σοφίας καὶ Ἐνθέου Ἀποκαλύψεως, τὸ ὁποῖον ἀλλάσσει καὶ χρῶμα ἀνάλογον τοῦ πρίσματος, δι’ οὗ οἱ προσλαμβάνοντές Με ὁρῶνται Με.

Ὁ ΘΕΟΣ ΕΙΣ ΕΣΤΙ καὶ τό ΠΝΕΥΜΑ ΑΥΤΟΥ ἐπιπνέον ἐπὶ πάσης σαρκὸς διαποικίλλει καὶ διαμορφοῖ τὴν ψυχὴν αὐτῆς ἀναλόγως τῆς ἀξίας καὶ ἐξελίξεως αὐτῆς.

Ὁ ἄνθρωπος ἂς δέηται ὑπὲρ Ἐμοῦ πάντοτε ἐξ ἀγαθοῦ συνειδότος καὶ οὐδέποτε ἡ προσευχὴ αὐτοῦ ἂς ἐξέρχηται τῆς εἰλικρινοῦς στάσεως, τὴν ὁποίαν Μοὶ προσδιώρισε διὰ τῆς γνώσεως, πίστεως καὶ συμβόλων αὐτῆς.

Ἐγὼ θὰ παραμὲνω ΑΙΩΝΙΟΣ, ΑΪΔΙΟΣ καὶ ΑΜΕΤΑΒΛΗΤΟΣ, Ζῶν ἐν Ἐμοὶ καὶ Ἑαυτὸν ζωογονοῦντα, οὐδέποτε μεταβάλλων Ὄψιν, ἀλλὰ καὶ ἐσαεὶ εἰς τὸν ἄνθρωπον ΠΟΛΥΜΟΡΦΟΣ καὶ ΠΟΙΚΙΛΟΠΡΟΣΩΠΟΣ ἀποκαλυπτόμενος, ὡς ΑΠΡΟΣΩΠΟΣ ΩΝ, ΑΜΟΡΦΟΣ καὶ ΑΚΑΘΟΡΙΣΤΟΣ.

ΟΥΔΕΙΣ ἑώρακέ Με ἐν τῷ κόσμῳ καὶ ἐκ τοῦ κόσμου καὶ πρὸς τὸν κόσμον, καὶ οὐδεὶς ὀφθήσεταί Με ἐκ τοῦ κόσμου, ὡς ἐν ΕΑΥΤΩ μόνον ὑπάρχων καὶ ἐν τῷ κόσμῳ Ζῶν.

Οὐδεὶς δὲ πρός Με ἐλθῃ ὡς Ἥλιος, ἀλλ' ὡς ἀνταύγεια ἐξ Ἐμοῦ ἐκπορευθήσεται, ἵνα τὸν κόσμον ὡς ὁ ἥλιος, δι' Ἐμοῦ διαφωτίσῃ καὶ εἰς Ἐμὲ ἐπαναστρεφόμενος ὡς ἀνταύγεια ἐπαναπαυθήσεται.

Οἱ πιστεύοντές Με καὶ ἀσπασάμενοί Με ἐκ τῆς Ψυχῆς αὐτῶν, οὗτοι καὶ ἐπιλάβονταί Με καὶ ἀναστήσωσί Με ἐν τῇ ἑαυτῶν Ψυχῇ, ἵνα αὕτη ΕΝΘΕΟΣ καθισταμένη, τῆς Φωνῆς Μου μόνον ἀκούσῃ καὶ τὴν Μορφήν Μου οὐδέποτε ὠφθῇ, ὡς εἰς οὐδένα ἀποκαλυπτομένη καὶ ὑπὸ οὐδενὸς ὁρωμένην.

30/9/1925